

Výrok rozsudku

Nariadenie Rady (ES) č. 44/2001 z 22. decembra 2000 o právomoci a o uznávaní a vykonávaní rozsudkov v občianskych a obchodných veciach, a najmä jeho článok 22 bod 1, sa má vykladať v tom zmysle, že sa neuplatní na nesporové konanie začaté štátnym príslušníkom členského štátu, ktorého spôsobilosť na právne úkony bola obmedzená po tom, čo mu bol ustanovený opatrovník v súlade s právnou úpravou tohto členského štátu, na súde iného členského štátu s cieľom získať súhlas na predaj jeho spoluvlastníckeho podielu na nehnuteľnom majetku, ktorý sa nachádza na území tohto iného členského štátu, pretože také konanie sa týka „právnej spôsobilosti fyzických osôb“ v zmysle článku 1 ods. 1 písm. a) tohto nariadenia, ktorá je vylúčená z jeho vecnej pôsobnosti.

(¹) Ú. v. EÚ C 311, 13.10.2012.

Rozsudok Súdneho dvora (štvrtá komora) z 19. septembra 2013 (návrh na začatie prejudiciálneho konania, ktorý podal Conseil d'État — Francúzsko) — Conseil national de l'ordre des médecins/Ministre de l'Enseignement supérieur et de la Recherche, Ministre des Affaires sociales et de la Santé

(Vec C-492/12) (¹)

(Voľný pohyb osôb — Sloboda usadiť sa — Slobodné poskytovanie služieb — Smernica 2005/36/ES — Uznávanie odborných kvalifikácií — Povolanie zubného lekára — Osobitosť a odlišnosť od povolania lekára — Spoločná odborná príprava)

(2013/C 344/62)

Jazyk konania: francúzština

Vnútroštátny súd, ktorý podal návrh na začatie prejudiciálneho konania

Conseil d'État

Účastníci konania pred vnútroštátnym súdom

Žalobca: Conseil national de l'ordre des médecins

Žalovaní: Ministre de l'Enseignement supérieur et de la Recherche, Ministre des Affaires sociales et de la Santé

Za účasti: Conseil national de l'ordre des chirurgiens-dentistes

Predmet veci

Návrh na začatie prejudiciálneho konania — Conseil d'État (Francúzsko) — Výklad článku 36 smernice Európskeho parlamentu a Rady 2005/36/ES zo 7. septembra 2005 o uznávaní odborných kvalifikácií (Ú. v. EÚ L 255, s. 22) — Osobitosť a odlišnosť povolania zubára od povolania lekára — Prípustnosť vnútroštátnej právnej úpravy zavádzajúcej spoločné univerzitné vzdelávanie pre študentov medicíny a zubného lekárstva — Prípustnosť právnej úpravy vedúcej k praktizovaniu tej istej špecializácie lekármi aj zubármi

Výrok rozsudku

1. a) Smernica Európskeho parlamentu a Rady 2005/36/ES zo 7. septembra 2005 o uznávaní odborných kvalifikácií, zmenená

a doplnená nariadením Európskeho parlamentu a Rady (ES) č. 1137/2008 z 22. októbra 2008, sa má vykladať v tom zmysle, že nebráni tomu, aby členský štát vytvoril cyklus špecializovanej odbornej prípravy tak v oblasti medicíny, ako aj v oblasti zubného lekárstva, ktorej názov nezodpovedá špecializovaným odborným prípravám uvedeným, pokiaľ ide o tento členský štát, v prílohe V tejto smernice. Takáto špecializovaná odborná príprava môže byť prístupná iba osobám, ktoré ukončili základnú lekársku odbornú prípravu, ako aj osobám, ktoré ukončili a ktorým potvrdili štúdium v rámci základnej odbornej prípravy zubného lekára.

b) Vnútroštátnemu súdu prislúcha overiť:

— či uvedená špecializovaná odborná príprava, keďže nespĺňa požiadavky stanovené v článkoch 24 a 34 uvedenej smernice, pokiaľ ide o základnú lekársku odbornú prípravu a základnú odbornú prípravu zubného lekára, nevedie k vydaniu dokladu o odbornej príprave lekára so základnou odbornou prípravou alebo dokladu o odbornej príprave zubného lekára so základnou odbornou prípravou a

— či doklad udelený po ukončení uvedenej špecializovanej odbornej prípravy neopravňuje osoby, ktorým nebol vydaný doklad o odbornej príprave lekára so základnou odbornou prípravou alebo doklad o odbornej príprave zubného lekára so základnou odbornou prípravou, na vykonávanie základného povolania lekára alebo zubného lekára.

2. Smernica 2005/36, zmenená a doplnená nariadením č. 1137/2008, sa má vykladať v tom zmysle, že nebráni tomu, aby predmety, ktoré patria do medicínskej oblasti, tvorili súčasť špecializovanej odbornej prípravy v oblasti zubného lekárstva.

(¹) Ú. v. EÚ C 26, 26.1.2013.

Rozsudok Súdneho dvora (štvrtá komora) z 19. septembra 2013 — Európska komisia/Guido Strack

(Vec C-579/12 RX II) (¹)

(Preskúmanie rozsudku Všeobecného súdu T-268/11 P — Verejná služba — Rozhodnutie Komisie, ktorým sa zamietá prenos platenej dovolenky za kalendárny rok, ktorú úradník nemohol čerpať počas referenčného obdobia z dôvodu dlhodobej nemocenskej dovolenky — Článok 1e ods. 2 Služobného poriadku úradníkov Európskej únie — Článok 4 prílohy V tohto služobného poriadku — Smernica 2003/88/ES — Článok 7 — Nárok na platenú dovolenku za kalendárny rok — Zásada sociálneho práva Únie — Článok 31 ods. 2 Charty základných práv Európskej únie — Narušenie jednoty a vnútorného súladu práva Únie)

(2013/C 344/63)

Jazyk konania: nemčina

Účastníci konania

Žalobkyňa: Európska komisia

Ďalší účastník konania: Guido Strack

Predmet veci

Preskúmanie rozsudku Všeobecného súdu Európskej únie z 8. novembra 2012, Komisia/Strack (T-268/11 P)

Výrok rozsudku

1. Rozsudok Všeobecného súdu Európskej únie (odvolacia komora) z 8. novembra 2012, Komisia/Strack (T-268/11 P), narušá jednotu a vnútorný súlad práva Únie v rozsahu, v akom Všeobecný súd Európskej únie ako odvolací súd podal v rozpore s nárokom na platenú dovolenku za kalendárny rok ako zásadou sociálneho práva Únie, taktiež vyslovene zakotvenou v článku 31 ods. 2 Charty základných práv Európskej únie a najmä stanovenou smernicou Európskeho parlamentu a Rady 2003/88/ES zo 4. novembra 2003 o niektorých aspektoch organizácie pracovného času, ako ho vykladá judikatúra Súdneho dvora Európskej únie, výklad:

— článku 1e ods. 2 služobného poriadku v tom zmysle, že sa tento článok nevzťahuje na ustanovenia týkajúce sa organizácie pracovného času stanovené smernicou 2003/88, a najmä na platenú dovolenku za kalendárny rok, a

— následne článku 4 prílohy V uvedeného poriadku v tom zmysle, že tento článok stanovuje, že nárok na prenos dovolenky za kalendárny rok prekračujúcej hranicu, ktorú stanovuje uvedené ustanovenie, možno udeliť len v prípade zaneprázdnenia súvisiaceho s činnosťou úradníka z dôvodu výkonu jeho funkcií.

2. Uvedený rozsudok Všeobecného súdu Európskej únie sa zrušuje.

3. Odvolanie podané Európskou komisiou proti rozsudku Súdu pre verejnú službu Európskej únie z 15. marca 2011, Strack/Komisia (F-120/07), sa zamietá.

4. Európska komisia je povinná nahradiť trovy konania, ktoré vznikli pánovi Strackovi v rámci konania pred Všeobecným súdom Európskej únie, ako aj v rámci preskúmacieho konania.

5. Rada Európskej únie a Európska komisia znášajú svoje vlastné trovy konania súvisiace s preskúmacím konaním.

6. Európska komisia znáša svoje vlastné trovy konania súvisiace s konaním pred Všeobecným súdom Európskej únie.

(¹) Ú. v. EÚ C 71, 9.3.2013.

Uznesenie Súdneho dvora z 5. septembra 2013 — ClientEarth/Rada Európskej únie, Dánske kráľovstvo, Fínska republika, Švédske kráľovstvo

(Vec C-573/11 P) (¹)

(Odvolanie — Článok 19 Štatútu Súdneho dvora Európskej únie — Zastúpenie advokátom, ktorý nemá postavenie tretej osoby — Zjavne neprípustná žaloba o neplatnosť — Zjavne nedôvodné odvolacie dôvody)

(2013/C 344/64)

Jazyk konania: angličtina

Účastníci konania

Odvolaťka: ClientEarth (v zastúpení: P. Kirch, avocat)

Ďalší účastníci konania: Rada Európskej únie, (v zastúpení: C. Fekete a B. Driessen, splnomocnení zástupcovia), Dánske kráľovstvo, Fínska republika, Švédske kráľovstvo

Predmet veci

Odvolanie podané proti uzneseniu Všeobecného súdu (šiesta komora) zo 6. septembra 2011, ClientEarth/Rada (T-452/10), ktorým Všeobecný súd zamietol ako zjavne neprípustnú žalobu, ktorej premetom bolo zrušenie rozhodnutia Rady z 26. júla 2010, ktorým sa žalobcovi zamietá úplný prístup k stanovisku právnej služby Rady (dokument č. 6865/09) k návrhu nariadenia Európskeho parlamentu a Rady o prístupe verejnosti k dokumentom Európskeho parlamentu, Rady a Komisie — Zastúpenie advokátom, ktorý nemá postavenie tretej osoby

Výrok

1. Odvolanie sa zamietá.

2. ClientEarth je povinná nahradiť trovy konania.

(¹) Ú. v. EÚ C 39, 11.2.2012.